

ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร
(พื้นที่กรุงเทพมหานคร)

FACTORS AFFECTING MONEY SAVING OF GOVERNMENT OFFICIALS UNDER
SIGNAL DEPARTMENT OF ROYAL THAI ARMY (BANGKOK AREA)

ร.ท.หญิง ศิริกานต์ โพธิ์สุวรรณ
สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Lt. Sirikan Phosuwon

E-mail : bell_bell2537@hotmail.com

Faculty of Business Administration Program in Accounting, Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) (2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่างกัน ทำให้การออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) ต่างกัน และ (3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และทักษะทางการเงินที่มีผลต่อการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) จำนวน 312 คน ได้จากการคำนวณโดยใช้สูตร Taro Yamane และดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบแบบ t – test แบบสถิติแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ถ้าหากพบความแตกต่างจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยสถิติ LSD และแบบสถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ ชั้นยศ ระดับการศึกษา อายุราชการ(นับตั้งแต่วันที่บรรจุ) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การออมเงินต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านการเงิน ได้แก่ ค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย และหนี้สิน และทักษะทางการเงิน ได้แก่

ความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงินมีผลต่อการออมเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ปัจจัยด้านการเงิน เศรษฐกิจ ทักษะทางการเงิน การออมเงิน

ABSTRACT

Research subject Factors Affecting Money Saving of Government officials under Signal Department of Royal Thai Army (Bangkok Area). The purposes of this research were (1) to study money saving of government officials under signal department of royal thai army (Bangkok area) , (2) to study the different demographic factors that affect money saving of government officials under signal department of royal thai army (Bangkok area) , and (3) to study financial, economy factor and financial skills that affects the money saving of government officials under signal department of royal thai army (Bangkok area).

The samples of this research were government officials under signal department of royal thai army (Bangkok area) of 312 people. The sample size was calculated by Taro Yamane and used random sampling. The questionnaire was used as a research tool. The statistics used in the analysis were percentage, frequency, mean and standard deviation. The hypothesis was tested with t-test, One way ANOVA, and if differences were found, paired tests were performed using LSD and Multiple Regression Analysis.

The study found that demographic factors such as different ages, ranks, education levels, service lifes (from the date of filling), average monthly incomes, average monthly expenses resulted in different money saving with a statistically significant level of 0.05. Financial such as compensation, expenses and debt and financial skills such as financial literacy, financial behavior and financial attitude affects money saving with a statistically significant level of 0.05.

Keyword : financial, economy factors, financial skills, money saving

บทนำ

ปัจจุบันเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัว เป็นผลมาจากการระบาดของโควิด-19 ตลอดจนถึงผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครนประกอบกับมาตรการคว่ำบาตรที่มีแนวโน้มยืดเยื้อ ซึ่งส่งผลทำให้ราคาพลังงานและราคาสินค้าปรับตัวสูงขึ้นจนก่อให้เกิดแรงกดดันอย่างมากต่ออัตราเงินเฟ้อ และมีแนวโน้มที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการฟื้นตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการบริโภคภายในของประเทศต่าง ๆ อาทิ เกาหลีใต้ ไทย พิจารณาได้จากสัดส่วนหนี้ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคครัวเรือน

การเป็นหนี้จะไม่ประสบปัญหาใดๆ หากมีวินัยในการผ่อนชำระหนี้ให้ตรงตามกำหนดระยะเวลา แต่ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการไม่สามารถชำระหนี้ได้หรือไม่มีเงินชำระหนี้ตามกำหนด และขาดทักษะทางการเงินที่ดี เมื่อเกิดปัญหาขึ้นจึงหาทางออกโดยการกู้ยืมเงินทั้งจากในระบบและนอกระบบ ซึ่งแหล่งที่มาของเงินกู้เอื้ออำนวยความสะดวกมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยเลือกศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางการวางแผนและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการออมเงินให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร)
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่างกัน ทำให้การออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และทักษะทางการเงินที่มีผลต่อการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดขององค์กร
2. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร)
3. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และทักษะทางการเงินที่มีผลต่อการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร)

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นยศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุราชการ(นับตั้งแต่วันที่บรรจุ) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) ต่างกัน
2. ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และทักษะทางการเงิน มีผลต่อการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร)

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมมติฐานรายได้สมบูรณ์ ของ Keynes (1936) ได้กล่าวไว้ว่า ค่าใช้จ่ายจากการบริโภคจะแปรผันตรงกับระดับรายได้ของบุคคลนั้น คือ เมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นจะทำให้ค่าใช้จ่ายจากการบริโภคเพิ่มขึ้นตามไปด้วย แต่ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นนี้จะเพิ่มในสัดส่วนที่น้อยกว่าระดับรายได้ที่เพิ่มขึ้น หรือเมื่อรายได้เพิ่มขึ้นจะทำให้เกิดผลต่างระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายมากขึ้น จากคำกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เมื่อรายได้เพิ่มขึ้นจะทำให้ระดับการออมเพิ่มขึ้นด้วย หรือระดับรายได้แปรผันตรงกับระดับการออม

สมมติฐานวัฏจักรชีวิต ของ Ando and Modigliani (1960) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้กับวัฏจักรชีวิตของคน โดยในช่วงเริ่มต้นของชีวิตจะมีระดับรายได้ที่ต่ำกว่า ค่าใช้จ่ายในการบริโภค ส่งผลให้ระดับการออมอยู่ในระดับที่ต่ำ เมื่อช่วงชีวิตเข้าสู่วัยกลางคนจะมีระดับรายได้ที่เพิ่มมากขึ้นจนกระทั่งมากกว่าค่าใช้จ่าย ส่งผลให้เกิดการออมเพิ่มขึ้น และเมื่อช่วงชีวิตเข้าสู่วัยชราจะมีระดับรายได้จะลดลงจนกระทั่งน้อยกว่าค่าใช้จ่าย ส่งผลให้ระดับการออมลดลงจนอยู่ในระดับที่ต่ำอีกครั้ง กล่าวได้ว่าช่วงอายุมีความสัมพันธ์กับระดับการออมของแต่ละบุคคล

ญานิตา เฟื่อนพะาะ (2557) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า การออมเงิน หมายถึง การแบ่งเงินส่วนหนึ่งจากรายได้เพื่อเก็บไว้สำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต การออมเป็นการสร้างวินัยในการเก็บเงิน ซึ่งรวมถึงการวางแผนทางการเงินเพื่อเป็นหลักประกันให้แก่ตนเองและครอบครัว โดยรูปแบบของการออมมี 2 รูปแบบ คือ รูปแบบการออมตามความสมัครใจของตนเอง และรูปแบบการออมที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานหรือครอบครัว

สุภภรณ์ ปักเหนือ (2556) ได้กล่าวไว้ว่า การออม คือ การเก็บสะสมเงินที่เล็กน้อยให้เพิ่มพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งการออมส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของเงินฝากกับธนาคาร เช่น บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ บัญชีเงินฝากประจำ โดยจะได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยจากการฝากเงิน ถึงแม้ว่าเงินฝากธนาคารจะมีความสะดวก ปลอดภัย และมั่นคง ซึ่งส่งผลให้ความเสี่ยงจากการฝากเงินอยู่ในระดับต่ำ อัตราผลตอบแทนจึงอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก

ใจเดียว โคมลเพ็ชร (2554) ได้กล่าวไว้ว่า การออม หมายถึง การออมทรัพย์ ซึ่งการออมทรัพย์นั้นมีความเกี่ยวข้องกับรายได้และการใช้จ่ายหรือการบริโภคของครัวเรือนอย่างมาก เนื่องมาจากเมื่อครัวเรือนได้รับรายได้มาแล้ว จะนำมาใช้จ่ายใช้สอยเพื่ออุปโภคบริโภคในครัวเรือน และหากมีรายได้ที่เหลือจากการใช้จ่ายใช้สอย เหลือจึงค่อยเก็บเป็นเงินออม เงินออมส่วนที่เหลือนี้ เรียกว่า "การออมทรัพย์" หากพิจารณาดูก็จะพบว่าการออมเงินหรือการออมทรัพย์นั้นเปรียบเสมือนส่วนที่รั่วของวงจรการหมุนเวียนของกระแสรายได้ ซึ่งส่งผลให้กระแสรายได้หรือกระแสเงินเข้าในช่วงเวลานั้นมีค่าไม่กับกระแสเงินออกในช่วงเวลาเดียวกัน เนื่องจากส่วนที่รั่วออกไปก็คือเงินบางส่วนที่ถูกครัวเรือนเก็บออมไว้ ไม่ได้นำไปใช้จ่ายทั้งหมดนั่นเอง โดยสามารถเขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่สามารถใช้จ่ายใช้สอยได้จริง (Y) ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค (C) และปริมาณการออม (S) ได้ ดังนี้ $Y = C + S$

กษวรรณ ขจรเสรี (2559) โดยทั่วไปบุคคลจะมีรายได้รับ ซึ่งต้องนำมาจัดสรรเป็น 2 ส่วน คือ รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเรียกว่า การบริโภค (Consumption: C) และรายได้ที่เหลือจากการอุปโภคบริโภคเรียกว่า การออม (Saving: S) เมื่อบุคคลเก็บสะสมเงินได้ระดับหนึ่งจะนำเงินไปลงทุนต่อ เพื่อให้เกิดผลตอบแทนที่เพิ่มพูนขึ้น อาทิ การนำเงินออมไปฝากที่สถาบันการเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ สหกรณ์ออมทรัพย์ เพื่อต้องการรับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย (Interest) หรือการนำเงินไปลงทุนในหุ้นเพื่อต้องการรับผลตอบแทนในรูปของเงินปันผล (Dividend) นอกจากผลตอบแทนที่คาดหวังจะได้รับจากการลงทุน ผู้ลงทุนต้องพิจารณาถึงปัจจัยความเสี่ยงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นควบคู่ไปกับผลตอบแทนด้วย อาทิ เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ซึ่งการฝากเงินกับสถาบันการเงินจะมีความเสี่ยงและผลตอบแทนที่ต่ำกว่าการนำเงินไปลงทุนในหุ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดารารักษ์ โคศิริวิวัฒน์ (2558) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการกลาโหมสังกัด กองทัพอากาศ จากผลการศึกษาพบว่า จากการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมเงิน ชัยยศ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ และค่าใช้จ่ายต่อเดือน มีนัยสำคัญในการออมเงิน โดยในกลุ่มของผู้ที่มีชั้นยศน้อย โสด ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี และรายได้น้อย ส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะเก็บเงินไว้เพื่อซื้อสิ่งของที่ต้องการ ในขณะที่ผู้ที่มีชั้นยศสูง ระดับการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีแนวโน้มที่จะเก็บออมเงินไว้เพื่อเป็นหลักประกันและไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ซึ่งจะเก็บออมเงินแปรผันตามระดับรายได้ที่มี

จุฑามาส อินทเสียร (2559) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของพนักงานเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร จากผลการศึกษาพบว่า รายได้มีผลต่อจำนวนเงินในการออมในทิศทางเดียวกัน ส่วนค่าใช้จ่าย อายุงาน และภาระหนี้สินมีผลต่อจำนวนเงินในการออมในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญ โดยเก็บออมเงินในรูปแบบของเงินฝากกับสถาบันการเงินมากที่สุด มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน

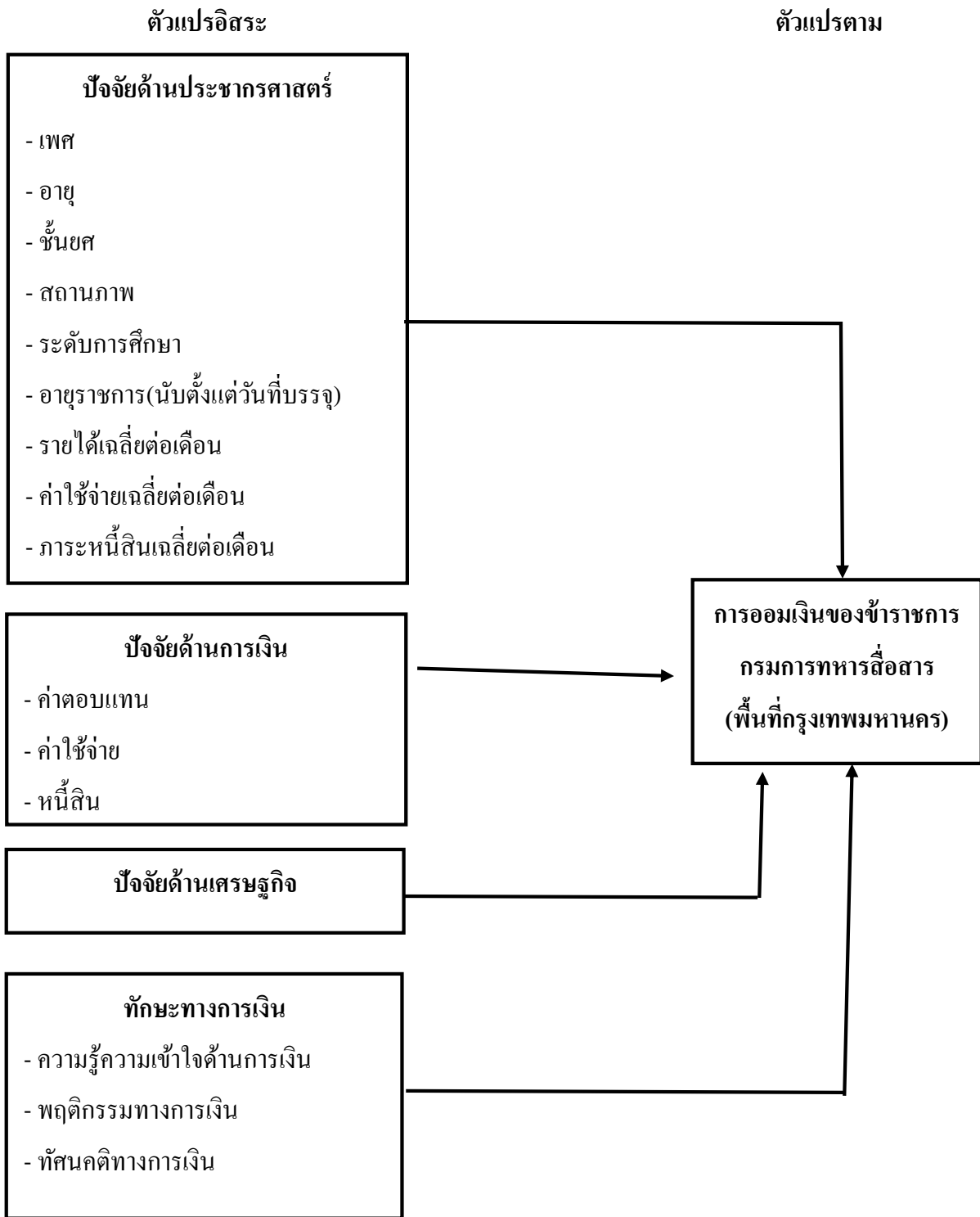
ธนกิจ บุญลือ (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการออมเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี จากผลการศึกษาพบว่า ทักษะทางการเงิน ได้แก่ ด้านพฤติกรรมกรรมการออม ด้านความรู้ความเข้าใจในการออมเงิน และด้านทัศนคติ มีผลต่อความพึงพอใจในการออมเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพฤติกรรมกรรมการออมมีการเก็บสะสมเงินจากรายได้หรือรายรับจากการทำงานหรือรายได้อื่นในทุกๆ เดือน ด้านความรู้ความเข้าใจในการออมเงินเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยในการตัดสินใจเรื่องการออมเงินเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ที่เหมาะสมในอนาคต ซึ่งความรู้ความเข้าใจนี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และผลตอบแทนต่างๆ อาจหาได้จากอินเทอร์เน็ต หนังสือ หรือวารสาร ด้านทัศนคติการออมเงินมีการปลูกฝังความเชื่อมั่นที่ดีเกี่ยวกับการออมเงิน จึงทำให้เกิดพึงพอใจในการออมเงินมากขึ้น

รุ่งนภา ศรีธัญญะโชติ (2550) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชน จากผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในอนาคตหรือไว้เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน โดยมีการฝากเงินอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ รองลงมาเป็นการออมไว้ใช้จ่ายในยามชราภาพหรือเกษียณอายุ

จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทัต (2555) ศึกษาเรื่อง เปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร จากผลการศึกษาพบว่า พนักงานเอกชนและข้าราชการส่วนใหญ่ออมเงินโดยมีวัตถุประสงค์ไว้เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน เก็บออมในรูปแบบของเงินสดหรือการฝากผ่านธนาคาร

สุธาทิพย์ กังอ่อน (2562) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบการออมของพนักงานธนาคารกรุงไทยกลุ่มเครือข่ายนครหลวง 2 จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับผลตอบแทนและภาระหนี้สินมีผลต่อรูปแบบการออมเงิน ในขณะที่ปัจจัยการยอมรับความเสี่ยง เศรษฐกิจ และทัศนคติการออมไม่มีผลต่อการออม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การออกแบบวิจัย

การวิจัยเป็นแบบไม่ทดลอง (Non - Experimental Research) ซึ่งมุ่งเน้นในการพิสูจน์ปัจจัย ค้นหาปัจจัยที่เป็นเหตุ (Cause) ที่นำไปสู่ผล (Consequences) โดยแสวงหาคำตอบและเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) จำนวน 1,406 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้จากการคำนวณโดยใช้สูตร Taro Yamane โดยมีจำนวนประชากร 1,406 คน ขอมรับให้เกิดความผิดพลาดคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างได้ 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ได้เท่ากับ 311.41 คน ผู้วิจัยจึงทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 312 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือแบบสะดวก (Convenience Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์และตอบข้อปัญหาการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวม และทบทวนเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งจะนำไปสู่ขั้นตอนของการให้คำจำกัดความของนิยามศัพท์เฉพาะและเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม ซึ่งจะครอบคลุมนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำหนด การวิจัยนี้เป็นวิธีวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แบบสอบถามปลายปิด โดยผู้วิจัยมีตัวเลือกให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ แบบสอบถามจะแบ่งเป็น 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงิน ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะทางการเงิน และส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการออมเงิน

เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการตอบกลับแบบสอบถามแล้ว จึงได้นำข้อมูลนั้นมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ใช้ในการอธิบายด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นยศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุราชการ(นับตั้งแต่วันที่บรรจุ) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน ในส่วนของ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้ในการอธิบายปัจจัยด้านการเงิน ได้แก่ ค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย และหนี้สิน ปัจจัยด้าน

เศรษฐกิจ ทักษะทางการเงิน ได้แก่ ความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน และการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร)

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้การวิเคราะห์สถิติ t-test กับเพศ เนื่องจากเพศมี 2 กลุ่ม คือ ชาย – หญิง ใช้สถิติ One way ANOVA กับอายุ ชั้นยศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุราชการ(นับตั้งแต่วันที่บรรจุ) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน เนื่องจากมี 3 กลุ่มขึ้นไป และถ้าหากพบความแตกต่างจะดำเนินการทดสอบด้วยสถิติ LSD เป็นรายคู่ และใช้สถิติ Multiple Regression กับปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ทักษะทางการเงิน และการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร)

ผลการวิจัย

ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 67.9 อายุต่ำกว่า 31 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.8 ชั้นยศ ร.ต. – ร.อ. คิดเป็นร้อยละ 58.7 สถานภาพ โสด คิดเป็นร้อยละ 62.2 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 68.6 อายุราชการ(นับตั้งแต่วันที่บรรจุ) ระหว่าง 11 - 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.8 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,000 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.3 ภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.1

1. ผลการวิเคราะห์การออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.876 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ออมเงินเพื่อไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉินเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 ข้าราชการกรมการทหารสื่อสารที่มีอายุต่างกัน ทำให้การออมเงินต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 ข้าราชการกรมการทหารสื่อสารที่มีชั้นยศต่างกัน ทำให้การออมเงินต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 ข้าราชการกรมการทหารสื่อสารที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้การออมเงินต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 ข้าราชการกรมการทหารสื่อสารที่มีอายุราชการ(นับตั้งแต่วันที่บรรจุ) ต่างกัน ทำให้การออมเงินต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.5 ข้าราชการกรมการทหารสื่อสารที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การออมเงินต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.6 ข้าราชการกรมการทหารสื่อสารที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การออมเงินต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) กับปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และทักษะทางการเงิน สามารถสรุปได้ดังนี้

ตัวแปร	B	SE	Beta	t	Sig.	F	P - value
(Constant)	-0.339	0.246		-1.380	0.169	175.886	0.000*
ปัจจัยด้านการเงิน (x_2)	-0.294	0.094	-0.195	-3.146	0.002*		
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (x_3)	-0.052	0.058	-0.037	-0.898	0.370		
ทักษะทางการเงิน (x_4)	1.402	0.089	0.963	15.802	0.000*		

$R^2 = 0.632$, $R = 0.795$, Adjuster R Square = 0.631 , SEE = 0.534

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.1 ปัจจัยด้านการเงินและทักษะทางการเงิน มีผลต่อการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ไม่มีผลต่อการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 สามารถแทนค่าสมการได้ดังนี้ $y = - 0.339 - 0.294 (x_2) + 1.402 (x_4)$

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) ผู้วิจัยได้นำผลสรุปการวิเคราะห์หามาเชื่อมโยงแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) ผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ระดับความคิดเห็นด้วยในรายข้อการออมเงินเพื่อไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉินเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เนื่องจากพฤติกรรมการบริโภค ความเสี่ยงและสภาวะการณ์ในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในชีวิตอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งนภา ศรีธัญญะ โขติ (2550) และจุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทัด (2555) ที่พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในอนาคตหรือไว้เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน เก็บออมในรูปแบบ

ของเงินสดหรือเงินฝากธนาคารอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ซึ่งจะเพิ่มความมั่นคงในชีวิตให้แก่ตนเองและครอบครัวได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของกษวรรณ ขจรเสรี (2559) ที่พบว่า บุคคลจะนำรายได้รับจัดสรรเป็นรายจ่ายเพื่อการบริโภคและเก็บออมไว้เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน โดยเมื่อสะสมเงินได้ระดับหนึ่งจะนำเงินไปลงทุนต่อ เพื่อให้เกิดผลตอบแทนที่เพิ่มพูนขึ้น อาทิ การนำเงินออมไปฝากที่สถาบันการเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ สหกรณ์ออมทรัพย์ เพื่อต้องการรับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย (Interest) หรือการนำเงินไปลงทุนในหุ้นเพื่อต้องการรับผลตอบแทนในรูปของเงินปันผล (Dividend) นอกจากนี้ผลตอบแทนที่คาดหวังจะได้รับจากการลงทุนผู้ลงทุนต้องพิจารณาถึงปัจจัยความเสี่ยงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นควบคู่ไปกับผลตอบแทนด้วย อาทิ เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ซึ่งการฝากเงินกับสถาบันการเงินจะมีความเสี่ยงและผลตอบแทนที่ต่ำกว่าการนำเงินไปลงทุนในหุ้น

2. ผลการศึกษาการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นยศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุราชการ(นับตั้งแต่วันที่บรรจุ) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน สามารถสรุปได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ ชั้นยศ ระดับการศึกษา อายุราชการ(นับตั้งแต่วันที่บรรจุ) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) โดยภาพรวมต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของดารารณณ์ โคลิวิวัฒน์ (2558) และจุฑามาส อินทเศียร (2559) ที่พบว่า อายุ ชั้นยศ ระดับการศึกษา รายได้ และค่าใช้จ่ายต่อเดือน มีผลต่อการตัดสินใจในการออมเงิน ซึ่งการออมเงินจะแปรผันกับระดับรายได้และค่าใช้จ่ายที่มี นอกจากนี้อายุงานที่เพิ่มขึ้นยังส่งผลให้ระดับรายได้เพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน จึงมีผลต่อการออมเงินอย่างมีนัยสำคัญ

3. ผลการศึกษาปัจจัยด้านการเงินที่มีผลต่อการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) ผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -0.294 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านการเงิน ประกอบด้วย ค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย และหนี้สิน มีผลต่อการออมเงินในทิศทางตรงกันข้าม หมายถึง ถึงแม้ว่าข้าราชการกรมการทหารสื่อสารจะมีการจัดสรรเงินเดือนและสวัสดิการที่ได้รับให้เหมาะสมกับรายจ่าย โดยเปรียบเทียบราคาของสินค้าหรือบริการก่อนการตัดสินใจซื้อ และมีความระมัดระวังในการก่อหนี้ให้ไม่เกินความจำเป็น แต่ไม่ทำให้ระดับของการออมเงินเพิ่มขึ้นมากเท่าที่ควร เนื่องจากการออมเงินเป็นการเก็บสะสมเงินที่ได้มาจากรายได้หลังหักรายจ่ายหรือได้จากการแบ่งบางส่วนของรายได้ ดังนั้นถึงแม้รายได้จะเพิ่มสูงขึ้น แต่ค่าใช้จ่ายและหนี้สินก็เพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน เป็นผลมาจากค่าครองชีพ รายจ่ายประจำวัน และค่านิยมในการบริโภคที่แสดงถึงฐานะทางสังคม อันได้แก่ การเข้าสังคม การแต่งกาย มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานรายได้ สมบูรณ์ของ Keynes (1951) ที่กล่าวว่า ค่าใช้จ่ายจากการบริโภคจะแปรผันตรงกับระดับรายได้ของบุคคลนั้น คือ

เมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นจะทำให้ค่าใช้จ่ายจากการบริโภคเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งระดับของการออมจะแปรผันกับระดับรายได้ และสอดคล้องกับทฤษฎีการออมกับกระแสรายได้และรายจ่ายของใจเดียว โกลมเพ็ชร์ (2554) ที่กล่าวว่า การออมทรัพย์เกี่ยวข้องกับรายได้และการใช้จ่ายหรือการบริโภคของครัวเรือน เนื่องจากหากมีรายได้เหลือจากการใช้จ่ายจึงจะเก็บเป็นเงินออม เปรียบเสมือนส่วนที่รั่วของวงจรการหมุนเวียนของกระแสรายได้ ซึ่งส่งผลให้กระแสรายได้หรือกระแสเงินเข้าในช่วงเวลานั้น มีค่าไม่เท่ากับกระแสเงินออกในช่วงเวลาเดียวกัน เนื่องจากส่วนที่รั่วออกไปเป็นเงินบางส่วนที่ถูกครัวเรือนเก็บออมไว้ไม่ได้นำไปใช้จ่ายทั้งหมด

4. ผลการศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจไม่มีผลต่อการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) เนื่องจากเป็นปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถกำหนดหรือควบคุมได้ ซึ่งส่งผลได้ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ จึงไม่นำมาเป็นปัจจัยดังกล่าวมาตัดสินใจเกี่ยวกับการออมเงิน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุธาทิพย์ กิ่งอ่อน (2562) ที่พบว่า ปัจจัยการยอมรับความเสี่ยง เศรษฐกิจ และทัศนคติการออมไม่มีผลต่อการออม เนื่องจากถึงแม้จะมีความผันผวนทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อหรือภาษีเงินได้เพิ่มสูงขึ้น การออมเงินก็ยังคงดำเนินเช่นเดิม

5. ผลการศึกษาทักษะทางการเงินที่มีผลต่อการออมเงินของข้าราชการกรมการทหารสื่อสาร (พื้นที่กรุงเทพมหานคร) ผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 1.402 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีทักษะทางการเงิน ประกอบด้วย ความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงินมีผลต่อการออมเงินในทิศทางเดียวกัน หมายถึง ข้าราชการกรมการทหารสื่อสารเห็นถึงความสำคัญของการมีความรู้ความเข้าใจด้านการเงินและมีทัศนคติทางการเงินในเชิงบวก จะสามารถช่วยลดความเสี่ยงที่เกิดจากการเงินในอนาคตได้ จึงส่งผลให้มีพฤติกรรมทางการเงินที่ดีด้วย เช่น การใช้บัตรเครดิตให้เกิดประโยชน์ การทำประกันชีวิตหรือประกันสุขภาพเพื่อเป็นหลักประกันในชีวิต รวมถึงการออมเงินอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของธนกิจ บุญลือ (2560) ที่พบว่า การมีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการออมเงินประกอบกับการมีพฤติกรรมการออมอย่างสม่ำเสมอ เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การออมเงินมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการศึกษารังนี้

1. ควรมีการจัดอบรมและให้ความรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการเงิน เพื่อให้มีการวางแผนการออมเงินอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ควรส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมให้แก่ข้าราชการ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับข้าราชการ
3. ควรกำกับดูแลการสร้างหนี้สินของข้าราชการให้สอดคล้องกับความสามารถในการจ่ายชำระ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเพียงอย่างเดียว ซึ่งอาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ดังนั้นเพื่อให้การวิจัยมีความครบถ้วน ถูกต้อง และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ หรือใช้เทคนิคในการวิจัยอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกต เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

2. การศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาตัวแปรอิสระอื่นๆ ที่อาจมีความสัมพันธ์กับการออมเงิน เช่น ความถี่ในการออม จำนวนคนในครอบครัว เป็นต้น

3. การศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการออมเงินของหน่วยอื่นที่ขึ้นตรงต่อกระทรวงกลาโหมเช่นเดียวกันกับกองทัพบก เช่น กองทัพเรือ กองทัพอากาศ กองบัญชาการกองทัพไทย และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในประเด็นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันของข้าราชการแต่ละหน่วยงาน เพื่อศึกษาเรื่องการออมเงินว่าเหมือนกันหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

กษวรรณ ขจรเสรี. (2559). การวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอายุ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.

ปีที่ 1. ฉบับที่ 1. มกราคม – มิถุนายน. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์.

จุฑาธิปดี ฤกษ์สันทัต. (2555). *เปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการ ในเขตกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

จุฑามาส อินทเสียร. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร*.

วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ใจเดียว โกมลเพชร. (2554). *พฤติกรรมการออมเงินของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา*.

การค้นคว้าอิสระ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ญาณิสา เตือนเพาะ. (2557). *การให้ความหมาย รูปแบบและกระบวนการออมของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต*

สาขาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารวิชาการสาขา

มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. ปีที่ 7. ฉบับที่ 2. พฤษภาคม – สิงหาคม. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

คาราภรณ์โคสิริวัฒน์. (2558). พฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการกองทัพอากาศ.
การค้นคว้าอิสระ เศรษฐศาสตร์มหบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชนกิจ บุญลือ. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการออมเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี.
การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต.

รุ่งนภา ศรีชัยฤๅชะ โชติ. (2550). พฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชน.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุรชาติพิทย์ กิ่งอ่อน. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบการออมของพนักงานธนาคารกรุงไทยกลุ่ม
เครือข่ายนครหลวง 2. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Keynes, J. M. (1936). *The general theory of employment, interest and money*. London: MacMillan.

Modigliani, Franco and Ando, Albert. (1960). *The permanent income and the life cycle hypothesis of saving behavior : comparison and test*. In Consumption and saving. Vol.2. Wharton school of finance and commerce, University of Pennsylvania.